

ת"פ (חיפה) 25898-11-23 - מדינת ישראל ע"י נ' מוסא מוכעבל ע"י

ת"פ (חיפה) 25898-11-23 - מדינת ישראל ע"י נ' מוסא מוכעבל ע"י שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 25898-11-23

מדינת ישראל ע"י

נגד

מוסא מוכעבל ע"י

ב"כ עו"ד עמיקם שוחט

בית משפט השלום בחיפה

[04.12.2024]

כבוד השופט אחסאן חלבי

ב"כ עוה"ד

גזר דין

א. הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בכתב אישום מתוקן שכלל עבירות שעניינן מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (מספר עבירות) והטרדה מינית, לפי סעיפים 3(א)(3), 4 ו-5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (מספר עבירות).

ב. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם שירת כסמל אגף בבית הסוהר "דמון" בשירות בתי הסוהר. מיום 29.3.2020 שירתה גם א' (להלן: "המתלוננת") כסוהרת בשירות חובה באגף האסירות הביטחוניות בבית הסוהר "דמון".

החל מהשבוע הראשון לשירות המתלוננת בבית הסוהר ועד לחודש יולי 2020, ביצע הנאשם מעשים מגונים במתלוננת והטריד אותה מינית בפניות, הצעות והתייחסויות בעלות אופי מיני, כאשר המתלוננת הראתה לנאשם את חוסר עניינה בכך.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בשבוע הראשון לשירותה של המתלוננת בבית הסוהר, באחד הלילות, הצטרף הנאשם למתלוננת ואחרים בזמן שצפו בסרט. במהלך הצפייה ליטף הנאשם את גבה של המתלוננת, שיחק בשערה ומחה את דמעותיה. בהמשך לכך, נותרו הנאשם והמתלוננת לבדם וכשפנתה המתלוננת לצאת, נעמד מולה הנאשם וחסם את דרכה, התקרב אליה, קירב את פניו לפניה ונשק לשפתיה, והיא בתגובה דחפה אותו לאחור ואמרה לו: "מה אתה עושה?" ויצאה. בבוקר היום שלמחרת, ולאחר שהמתלוננת חלפה על פני הנאשם והתעלמה ממנו, הוא התקשר לאגף האסירות הביטחוניות ושאל את המתלוננת מדוע היא מתעלמת ממנו, והלה השיבה שאינה מתעלמת ולאחר ששב הנאשם ואמר כי נראה לו שהיא כן מתעלמת ממנו, היא ניתקה את השיחה.

בסוף חודש אפריל 2020, בשעת ערב מאוחרת, הצטרף הנאשם למתלוננת ולסוהרים אחרים בזמן ששיחקו במשחק "רמיקוב" בפרגולה בבית הסוהר. הנאשם התיישב ליד המתלוננת, ליטף אותה לאורך הירך שלה מספר פעמים והיא בתגובה הטיחה את ידה בשולחן. לאחר מכן, עזב הנאשם את הפרגולה. בהמשך, וסמוך לחצות, שלח הנאשם הודעה למתלוננת וביקש ממנה להגיע למעון הסגל אולם היא סירבה. לאחר מכן, כשהסתיים המשחק, סימן הנאשם למתלוננת לגשת אליו, וכשהיא עשתה כן, הוא התקרב אליה וניסה לנשקה על פיה, ובתגובה דחפה אותו המתלוננת ואמרה לו שהוא אדם נשוי עם ילד, שהוא יכול להיות אחיה הגדול ושהם באותה המשמרת ולכן לא יקרה ביניהם כלום. בתגובה, אמר הנאשם למתלוננת שהיא לא צריכה לדאוג מזה שיש לו ילד ושהיא לא יודעת מה היא עושה לו. כשהמתלוננת פנתה לעזוב את המקום, חיבק אותה הנאשם כשהוא ניצב מאחוריה. סמוך לאחר מכן, שלח הנאשם הודעות למתלוננת ובהן כתב לה: "את לא צריכה להיות מוטרדת יפה שלי"; "יש בך משהו מיוחד שעוד לא הצלחתי להבין מה ולמה אבל מה שכן קנה אותי רצח", וכן הציע להסיע אותה לביתה כדי שידבר ביחידות. המתלוננת הבהירה בתשובותיה לנאשם שהיא אינה מעוניינת בחיזוריו.

במהלך חודש מאי 2020 ועוד אמצע חודש יוני 2020 שהתה המתלוננת בקורס ולכן נעדרה מבית הסוהר. הנאשם המשיך ליצור קשר עם המתלוננת בתקופה זו תוך הפניית התייחסויות מיניות, כל זאת למרות שהמתלוננת הבהירה לנאשם שאינה מעוניינת בכך.

ביום 15.6.2020 הוצבה המתלוננת למשמרת באחד האגפים והנאשם שימש כסמל לילה. סמוך לשעה 01:00 ביקש הנאשם מהמתלוננת באמצעות הקשר לפתוח את דלת האגף והיא עשתה כן לבקשתו. הנאשם התיישב מול המתלוננת, התקרב לעברה ובתגובה היא התרחקה ממנו. הנאשם שאל אותה מדוע היא מרוחקת ממנו והיא השיבה שזה פשוט לא מתאים. בשלב זה, הנאשם אחז בעורפה של המתלוננת ומשך אותה לכיוון פלג גופו התחתון, והיא בתגובה נעמדה ואמרה לו שלא יגע בה יותר בחיים.

ביום 20.6.2020 פגש הנאשם במתלוננת בבית הסוהר והבחין שחולצתה רטובה. הנאשם שאל את המתלוננת לפרש הדבר והיא ענתה שריססה מבשם בדים על החולצה. בתגובה, קריב הנאשם את ראשו לחזה של המתלוננת, כך שאפו נגע בחולצתה, ואמר לה שהוא מת על הריח.

כל המעשים נעשו לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, שלא בהסכמת המתלוננת.

עוד עולה מעובדות כתב האישום המתוקן כי בהמשך המתלוננת עשתה מאמצים להימנע ממפגשים עם הנאשם בבית הסוהר והחליפה משמרות לשם כך, אולם בהזדמנות אחת פגשה בנאשם והוא קרץ לה. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהמתלוננת דיווחה עליהם בסוף חודש יולי 2020 לגורמים בשב"ס והוא הועבר לבית סוהר אחר.

ג. הנאשם כפר תחילה במיוחס לו, אולם טרם שמיעת מי מעדי התביעה, הודיעו הצדדים על גיבוש הסדר טיעון ביניהם שלפיו תוקן כתב האישום, כמפורט לעיל, והנאשם הודה בו והורשע. במסגרת הסדר הטיעון, עתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות וכן מאסר מותנה שמשכו ותקופתו יהיו לשיקול דעת בית המשפט. הצדדים הוסיפו וצינו כי אין הסכמה לגבי שאלת הפיצויים למתלוננת וכי בעניין זה יישמעו טיעוניהם. יוער כי במסגרת ההסדר החתום, שהוגש לתיק בית המשפט, צוין גם כי המאשימה תעתור לעונש של קנס כספי.

ד. מחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית, עולה כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם היא בינונית-נמוכה. חוות הדעת מתייחסת להליך בדיקתו הקלינית של הנאשם כמו גם למיוחס לו בכתב האישום המתוקן בו הורשע. הערכת המסוכנות שהתגבשה בסוף חוות הדעת נסמכת על עקרונות שיטת ה- SPJ - Structured Professional Judgement, שמשלבת בין ההתרשמות הקלינית לבין גורמי סיכון סטטיים שקשורים לעברו של אדם ולפנומנולוגיה של עבירותיו; גורמי סיכון דינמיים שקשורים, בין היתר, למבנה האישיות, לסביבה, לנטיות המיניות ועוד; וגורמי חוסן שביכולתם לסייע במניעת הישנות עבירות מין. באשר לגורמים הסטטיים צוין בחוות הדעת כי הנאשם הורשע בעבירות ללא מגע; כלפי קורבן שאינו בן משפחה; ולעתים במקומות ציבוריים וליד אנשים. כל אלו גורמים המקושרים סטטיסטית עם שיעורים גבוהים לרצידיביזם מיני. באשר לגורמים הדינמיים, צוין גורמי סיכון שנוגעים להתנהלות ההגנתית של הנאשם תוך טשטוש חולשות וקשיים, וזאת לצד השלכתיות והימנעות מהתבוננות עצמית וכן ייחוס משקל לגורמים חיצוניים. לצד אלו צוינו עיוותי החשיבה של הנאשם שכוללים מזעור והכחשה של חלק מהעבירות, ביטוי עמדה שלילית לגבי טיפול ועוד. מנגד, צוינו גורמי חוסן מגנים ובכללם התפקוד התקין; ההסתגלות למסגרות; קיומה של מערכת משפחתית תומכת ויציבות בתא המשפחתי; וכן ההרתעה הנחוות מההליך המשפטי. ה. חוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, שניתנה לאחר הערכת המסוכנות המינית ובשים לב אליה, קבעה כי הנאשם נמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, בבית העלמין נוף הגליל. ו. הצדדים טענות לפניי לעניין העונש המוסכם במסגרת הסדר הטיעון. נטען כי לצד חומרת המעשים ופגיעתם במתלוננת, נשקלו חלופי הזמן מאז ביצוע מעשים אלו והשיהוי בהגשת כתב האישום. כמו כן, נטען כי הנאשם המשיך לנהל אורח חיים נורמטיבי לאורך השנים שחלפו מבלי להסתבך פעם נוספת עם החוק. יובהר כי המאשימה עתרה להטלת עונש של קנס כספי, מבלי לציין את הטעמים לכך וההגנה התנגדה לעתירה זו. לגבי הפיצויים, בהם לא עמדה הסכמה בין הצדדים, טענה המאשימה כי לאור ריבוי המעשים וטיבם, יש לפסוק פיצויים בסכום גבוה, מבלי לנקוב בסכום מדויק, ומנגד עמדה ההגנה על פסיקת פיצויים מדודים, בהתאם למעשי העבירה בהם הורשע הנאשם ואמות המידה לפסיקת פיצויים בגזרי דין שונים. ז. חשוב לציין כי עמדת המתלוננת הובאה במסגרת טיעוני באת-כוח המאשימה ולפיה היא מודעת לפרטי ההסדר ואינה מתנגדת לו.

ח. בשים לב לכך שמדובר בהסדר טיעון סגור, לא נדרש דיון נרחב בערכים המוגנים שנפגעו, שהם ערכים מובנים מאליהם ונועדו להגן על האוטונומיה שנתונה לכל אדם על גופו, וכן לא נדרש דיון נרחב בכל הנוגע לרמת הענישה הנוהגת. ברם, הענישה המוצעת יכולה בהחלט להוות ענישה הולמת בשים לב למכלול הנסיבות והשיקולים.

ט. לגוף הסדר הטיעון, ובהינתן ההלכה הפסוקה בדבר כיבוד הסדרי טיעון, לא מצאתי כי קיים טעם שמצדיק את התערבות בית המשפט וזאת לאחר בחינת סבירות הסדר הטיעון, בהינתן הטעמים והשיקולים שעמדו בבסיסו. להודאה באשמה, בפרט בעבירות מין, מספר משמעויות והשלכות: ההודאה מקפלת נטילת אחריות על עצם הפגיעה בקורבן, גם אם הנאשם נעדר עדיין התבוננות פנימית מעמיקה כעולה מהערכת המסוכנות המינית; ההודאה מאפשרת תחילתו של תהליך שיקום; ההודאה חוסכת בזמן שיפוטי, ובפרט את עדות המתלוננת. לצד אלו, יש לתת את הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והשיהוי בהגשת כתב האישום, לנסיבות האישיות של הנאשם ולעמדת המתלוננת עצמה. מנגד, לא סברתי כי במקרה דנן קיימת הצדקה להטלת עונש של קנס כספי.

י. בכל הנוגע לפיצויים, ולאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, ולאור טיבם של הפיצויים המוטלים במסגרת הליך פלילי לצד העונשים, ולאחר בחינה של טענות הצדדים, מצאתי לפסוק פיצויים בסך של 10,000 ₪ לטובת המתלוננת. יא. לאור כל האמור, מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(1) 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בדרך של עבודות שירות, בבית העלמין נוף הגליל, ברחוב מעלה יצחק 29, נוף הגליל. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המותר בחוק, וזאת החל מיום 6.1.2025. הנאשם יתייצב ביום זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת "ברקאי", שלוחת צפון - מתחם בית הסוהר "מגידו". מובהר בזאת לנאשם כי מקום עבודות השירות יכול להשתנות.

(2) עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(3) עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998.

יב. לצד עונשים אלו, אני פוסק למתלוננת פיצויים על סך 10,000 ₪ אשר ניתן לשלם בעשרה שיעורים חודשיים, עוקבים ושווים החל מיום 1.1.2025. המאשימה תעביר את הפרטים הנדרשים למזכירות לשם העברת הפיצויים למתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ה, 04 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.